

Sygn. akt IIIU 551/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy	w Ostrołęce	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Suchcicka

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Rogalska-Ciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2013 r. **w O.**

sprawy z odwołania B. G.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania B. G.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 3 lipca 2012r. **znak** (...) -2/20

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

B. G. złożyła odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 03.07.2012 r., znak (...) -2/20, odmawiającej przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Uzasadniła, że praca w gospodarstwie rolnym wymaga wiele wysiłku. Wskazała, że cierpi ona na raka tarczycy, jest po udarze mózgu i usunięciu macicy z przydatkami, ma niedowład lewej strony ciała i nadciśnienie tętnicze.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że jednym z warunków do nabycia prawa do renty rolniczej jest całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym, a orzeczeniem Lekarza Rzeczoznawcy i Komisji Lekarskiej odwołująca się B. G. nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje :

Bezspornym w sprawie jest, iż w okresie od dnia 28.03.2007 r. do dnia 31.05.2012 r. B. G. (ur. (...)) posiadała prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

W dniu 10.05.2012 r. B. G. złożyła kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Wnioskodawczynię skierowano na badanie do Lekarza Rzecznawcy, który orzeczeniem z dnia 05.06.2012 r. uznał ją za niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

W dniu 13.06.2012r. (...) Inspektor Orzecznictwa Lekarskiego zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Rzecznawcy i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez komisję lekarską, która orzeczeniem z dnia 28.06.2012r. nie uznała badanej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Zaskarżoną decyzją z dnia 03.07.2012 r. odmówiono w/w prawa do stosownego świadczenia.

Organ rentowy ustalił, że B. G. udowodniła okres ubezpieczenia od dnia 03.12.1982 r. do dnia 30.06.2007 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz.U. z 2008 r. Nr 50 poz. 291, ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Według ust. 2 warunek podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres uważa się za spełniony, jeżeli okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego ubezpieczonego wynosi co najmniej:

- 1) rok - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku do 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 20 lat do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 22 lat do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 25 lat do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 30 lat.

W myśl art. 21 ust. 5 tej ustawy, za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Całkowitą niezdolność do pracy uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 6 ustawy), natomiast niezdolność tą uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 7 ustawy).

Ust. 8 stanowi, że okres 5 lat, o których mowa w ust. 2 pkt 5, powinien przypadać w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

W świetle powyższych przepisów rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie zależne było przede wszystkim od ustalenia, czy odwołująca się jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu: neurologii, onkologii, endokrynologii i ginekologii.

Po przebadaniu B. G. w dniu 04.08.2012 r. oraz zapoznaniu się z dokumentacją lekarską dotyczącą jej stanu zdrowia biegli lekarze z zakresu: neurologii M. B. i endokrynologii Ł. B. rozpoznali u niej: stan po operacji z powodu raka tarczycy i leczeniu J131 100 mCi w 2006 r., stan po przebytych udarach mózgu w 2006 r., nadciśnienie tętnicze, zapalenie błony śluzowej żołądka w wywiadzie. W opinii z dnia 04.08.2012 r. biegli uznali, że w/w schorzenia oraz stopień ich zaawansowania nie dają podstaw do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu podali, że zgadzają się z orzeczeniem wydanym w dniu 28.06.2012 r. przez Komisję Lekarską KRUS, która uznała badaną za zdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Ustalili, że badana była leczona operacyjnie w 2006 r. z powodu raka pęcherzykowego tarczycy. Przebieg pooperacyjny powikłany był udarem mózgu pod postacią niedowładu lewej kończyny górnej. Zgodnie z zaleceniami leczona też była jodem radioaktywnym (100mCi) w 2006 r. Na podstawie badania przedmiotowego i przedłożonej dokumentacji medycznej z ostatniego pobytu w Centrum Onkologii w W. (Tg - 0,1, aTg-19,27, T24-0,1%), nie stwierdzono wznowy nowotworowej, jednak niezbędna jest kontynuacja terapii supresyjnej i okresowa kontrola w poradni endokrynologicznej (następną wizytę zaplanowano za rok). Nadciśnienie tętnicze jest dobrze wyrównane, bez powikłań narządowych, lecz wymaga systematycznej terapii. Odwołująca zgłasza dolegliwości bólowe lewej kończyny górnej i kręgosłupa szyjnego, po przebytych udarach mózgu w 2006 r., ale brak istotnego upośledzenia funkcji ruchu i bez stwierdzonego niedowładu i objawów ubytkowych neurologicznych. Zdaniem biegłych, wymienione schorzenia oraz stopień ich zaawansowania nie powodują naruszenia sprawności organizmu uzasadniającej orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (k. 12 a.s.).

Biegli lekarze z zakresu onkologii M. O. i ginekologii T. S. po przebadaniu odwołującej się w dniu 15.09.2012 r. rozpoznali u niej: stan po usunięciu tarczycy z powodu raka pęcherzykowego tarczycy w 2006 r. stan po uzupełniającej terapii radioaktywnym jodem w 2006 r., w trakcie leczenia suplementacją hormonalną. W opinii z dnia 05.11.2012 r. wskazali, że w/w schorzenia nie powodują niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu podnieśli, że po zbadaniu odwołującej się i dokładnym przeanalizowaniu akt sprawy zgadzają się z opinią Komisji Lekarskiej KRUS z dnia 28.06.2012 r. Do chwili obecnej nie stwierdzono cech wznowy choroby nowotworowej. Odwołująca się wymaga kontynuacji terapii hormonalnej zastępczej i stałej kontroli endokrynologicznej. Odwołująca się przeżyła leczenie onkologiczne 6 lat temu. Wykonana ostatnio scyntygrafia diagnostyczna nie wykazała cech aktywnej choroby nowotworowej. W dołączonej dokumentacji medycznej istnieją znaczne rozbieżności tj. w karcie informacyjnej z Oddziału Chorób Wewnętrznych Szpitala (...) w O. z dnia 9.05.2012 r. (k.8 akt sprawy) podano wykluczające się informacje, co do stanu narządu rodowego odwołującej się, tj. w badaniu USG opisano stan po wycięciu macicy z przydatkami, a kilka zdań dalej jest opis trzonu macicy. Innych rozpoznań stanu narządu rodowego w dostępnej dokumentacji nie znaleziono. Zdaniem biegłych, z przyczyn onkologicznych nie stwierdza się niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (**k. 36- 37 a.s.**).

Zarzuty do w/w opinii złożyła odwołująca się B. G. (k. 56- 57 a.s.) podnosząc, że leżała w szpitalu, miała raka tarczycy, wyciętą macicę, udar mózgu, który spowodował niewładność lewej strony i zaniki pamięci. Brak pamięci stwarza zagrożenie, bo odkręci gaz i nie pamięta o tym. Złożyła do akt karty informacyjne ze szpitali. Wynika z nich, że B. G. przebywała w Centrum Onkologii – Instytucie im. (...) w W. w okresie od dnia 01 do 03.08.2012 r. z rozpoznanym rakiem tarczycy, stanem po wycięciu tarczycy i leczeniu w latach 2006 – 2007 r., nadciśnieniu tętniczym i stanem po udarze mózgu w 2006 r., w dniu 10.12.2012 r. przebywała w (...) w O. z rozpoznanym bólem w klatce piersiowej i w dniu 27.12.2012 r. była w w/w szpitalu z rozpoznaną chorobą wieńcową, nadciśnieniem tętniczym, stanie po strumektomii (w 2006 r.) (k. 55 a.s., koperta).

W związku z wniesionymi zarzutami i złożoną dokumentacją medyczną Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych w celu szczegółowego odniesienia się do nowo złożonych wyników badań i kart informacyjnych ze szpitali.

W opinii uzupełniającej z dnia 22.01.2013 r. (data wpływu: 31.01.2013 r.) biegli lekarze z zakresu: neurologii M. B., endokrynologii Ł. B., onkologii M. O. i ginekologii T. S. wskazali, że u B. G. rozpoznali: stan po usunięciu tarczycy z powodu raka pęcherzykowego i leczeniu uzupełniającym IJ131 (I00mCi) w 2006r., stan po przebyłym udarze mózgu w 2006r., nadciśnienie tętnicze. Biegli orzekli ponownie, iż podtrzymują opinię sądowo- lekarską z dnia 04.08.2012 r. i z dnia 03.10.2012 r. W uzasadnieniu wskazali, że schorzenia i stopień ich zaawansowania nie powodują całkowitej niezdolności badanej do pracy w gospodarstwie rolnym. Odwołująca twierdzi, że po przebyłym udarze ma niedowład ręki lewej i zaniki pamięci, jednak neurolog w dniu 04.08.2012. nie stwierdził porażenia kończyn górnych, ani ubytków pamięciowych (k. 12 akt sprawy - „siła i napięcie mięśni kończyn górnych prawidłowe” i „stan psychiczny prawidłowy”). Przebyte leczenie operacyjne i uzupełniające J131, z powodu raka pęcherzykowego tarczycy w 2006r. bez cech wznowy, prawidłowych wynikach badań dodatkowych, zawartych w karcie informacyjnej z trzydniowego pobytu w Centrum Onkologii w W. (karta była pokazywana biegłym w dniu 4.08.2012 r.) - nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Biegli napisali, że po wnikliwej analizie istniejącej dokumentacji medycznej - dostarczonych nowych kart informacyjnych z dni: 10.12.2012r. i 03.01.2013r. - podtrzymują swoją poprzednią opinię i stwierdzają, iż stopień upośledzenia sprawności organizmu w przebiegu rozpoznanych schorzeń jest nieznaczny. Przedłożone wyniki badań zawarte w kartach informacyjnych nie wnoszą nic nowego i nie mają wpływu na wcześniejsze ustalenia. Nadciśnienie tętnicze bez stwierdzanych powikłań narządowych, (EKG, ECHO- prawidłowe) i objawów niewydolności krążenia nie czyni badanej niezdolnej do pracy (k. 60 a.s.).

Zastrzeżenia do opinii uzupełniającej ponownie wniosła odwołująca się. W piśmie z dnia 27.02.2013 r. podała, że praca w gospodarstwie rolnym, które nie jest zmechanizowane, wymaga sprawności fizycznej, odwołująca się przez 5 lat była niezdolna do pracy, nic się w jej stanie zdrowia nie zmieniło, a mimo to biegli orzekli, iż aktualnie jest zdolna do pracy (k. 66 a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego łącznie trzy opinie wydane przez biegłych są miarodajne dla oceny niezdolności odwołującej się do pracy w gospodarstwie rolnym, a tym samym dla oceny jej uprawnień do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. Opinie wydali bowiem specjaliści z zakresu wszystkich schorzeń występujących u badanej, po przeprowadzeniu szczegółowych badań i analizie dokumentacji medycznej; w tym złożonej w toku postępowania, a uzasadnienie tych opinii jest przekonujące i nie budzi zastrzeżeń.

Biegli jednoznacznie stwierdzili, że schorzenia odwołującej się nie upośledzają na tyle funkcji jej organizmu, by można było uznać ją za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Wskazali na konieczność systematycznego leczenia - kontynuowania terapii supresyjnej, kontroli w poradni endokrynologicznej i kontroli nadciśnienia tętniczego, podkreślając jednocześnie, że obecny stopień zaawansowania w/w chorób nie daje podstaw do uznania, że odwołująca się utraciła zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Występujące u odwołującej się zwyrodnienie kręgosłupa wymaga systematycznej rehabilitacji i okresowej farmakoterapii, ale nie wyklucza pracy odwołującej się w gospodarstwie, gdyż choroba ta nie doprowadziła do patologicznych objawów neurologicznych czy znacznego ograniczenia sprawności układu ruchowego. Przebyte w 2006r. leczenie operacyjne raka pęcherzykowatego tarczycy, powikłane udarem mózgu pod postacią niedowładu lewej kończyny górnej, jakkolwiek utrudnia jej osobiste wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym, to jednak jej nie umożliwia. U odwołującej się nie stwierdzono wznowy nowotworowej. Zgłaszane dolegliwości bólowe lewej kończyny górnej i kręgosłupa szyjnego, po przebyłym udarze mózgu w 2006r, bez istotnego upośledzenia funkcji ruchu, bez niedowładu i objawów ubytkowych neurologicznych, nie powodują całkowitej niezdolności do pracy. Nadciśnienie tętnicze, dobrze kontrolowane lekami nie wpływa znacząco na zdolność odwołującej się do pracy w gospodarstwie rolnym.

Podnoszone przez stronę odwołującą się zarzuty do opinii biegłych są jedynie polemiką z wnioskami tych opinii co do jej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i nie są poparte żadną nieznaną biegłym dokumentacją medyczną, a biegli, jak wskazano wyżej, szczegółowo uzasadnili, dlaczego stwierdzone schorzenia nie czynią odwołującej się całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

W przekonaniu Sądu odmienna ocena stanu zdrowia odwołującej się w kontekście jej zdolności do pracy dokonana przez nią samą, nie zawierająca konkretnych i przekonujących argumentów podważających miarodajność dotychczasowych

opinii lub co najmniej miarodajność tę poddających w wątpliwość, nie może zdaniem Sądu decydować o zasadności dopuszczenia dowodu z kolejnego zespołu biegłych. Wskazać też należy, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide wyrok SN z 4 sierpnia 1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479). Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie, potrzeby powołania kolejnych biegłych, nie widział.

Dlatego też zdaniem Sądu należało podzielić wnioski i wywód opinii biegłych lekarzy sądowych i uznać, że odwołująca się nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym i z tego powodu prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy jej nie przysługuje.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie B. G., nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.